

ἢ πᾶσιν συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λέγουμεν ἐπι-
ξῆς δολιχίας τῆσιν ἢ τοῖς ὅτι, τὸ φιλοτιμότε-
ρον εἶναι τὸ κεντιμώρον αὐτῶν πάντες γὰρ ὅταν
ὑποσχεθῶσι πᾶσι, πᾶσι τῶν σωρῶν ἐπιδοῦσιν ἢ
δὲ δολιχίας, ἐπιτιμώτερον ποιεῖται βέλτερον καὶ κα-
ταφροντικῶν, καὶ ὁμοίων τῶν ποιεῖται τοῖς
αὐτοῖς. διότι πᾶσι ταῦτα μᾶλλον ἢ ἐργῶν γε-
νησόμενα, ἐπιτιμώτερα καὶ ὁμοία ἀνεύρεται. ἐστὶ
δὲ, δολιχίας μῆ, καὶ τὴν τῶν γῆρας ἀρετῶν γῆ-
νησόμενον δὲ, καὶ τὸ μὴ ἐξίστεται ἐν τῆς φύσεως
ὁμοίως ὅπως πολὺ ἐ συμβαίνει τοῖς δολιχί-
σιν, ἀλλ' εἰσὶν οἱ πολλοὶ ἄλλοι εἰς ποσὴν τῶν
ἔστιν ἐν τοῖς γῆρας ἀνδρῶν, ὡς περὶ ἐν τοῖς κα-
ταφροντικῶν γῆρας ἀνδρῶν καὶ εἰσὶν αἱ ἄγα-
θὸν τὸ γῆρας, ἐγγίνονται διὰ τῆς χρόνου ἀν-
δρῶν ἀρετῶν ἢ καὶ πάλιν ἀειδιδοῦσι.
ἐξίστεται δὲ, τὰ μὴ δολιχίας γῆρας εἰς μενεκώ-
τερα ἢ τῶν ὅτι, οἱ ἀπ' Ἀλκιβιάδου, καὶ οἱ δὲ τὸ
Διονυσίου τῶν ποιεῖται. τὰ δὲ στασιμα, εἰς ἀ-
βελτερίαν καὶ ναδρότητα ὅτι, οἱ δὲ τὸ Κίμων-
ος καὶ Περικλέους καὶ Σωκράτους.

Κεφάλαιον ις.

Τὸ δὲ πλούτω ἀπέπειται ἢ τῶν, ὅπως πο-
λῆς ὅτι, ἔστιν ἀπασι ὑβρισταί γὰρ καὶ
ὑβριστῶν φανῶν, πᾶσι τῶν ἐπιδοῦσιν τῶ
πλούτου ὡς περὶ γὰρ ἐχόντες ἅπαντα ταῦτα
δοῦσιν διὰ κεντιμώρον ὅτι πλούτος, οἷον τιμῆ
τῶν ὅτι τῆς ἀξίας ἢ ἀλλοῖν διὰ φανῶν πάν-
τα ὁμοίως εἶναι τῶν καὶ τῶν φανῶν, καὶ σαλακώ-
νους τῶν φανῶν μῆ, διὰ τῶν τῶν φανῶν, καὶ τῶν
ἐνδείξει τῆς δουραμοσίας σαλακῶνους δὲ καὶ
σὺλοικοι, διὰ τὸ πάντας ἐπιδοῦσιν διατερεῖν
ἢ τὸ ἐπιδοῦσιν καὶ δουραμοσίωρον ὑποσχε-
θῶσι καὶ τὸ οἰεῖται ζηλοῦν τῶν ἀλλοῖς ἀ καὶ
ὑποσχεθῶσι ἢ καὶ εἰκότως τῶν πᾶσι τῶν πολ-
λοὶ γὰρ εἰσὶν οἱ δολιχίως ἢ ἐχόντων. ὅθεν
καὶ τὸ Σιμωνίδου εἴρηται ἢ τῶν σοφῶν
καὶ πλοῦσιων ποσὴ τῶν γῆρας τῶν ἴε-
ρονος, ἐπιδοῦσιν, πόσιρον γῆρας κρείσσον
πλούσιον, ἢ σοφόν, πλούσιον εἰπεῖν τῶν γὰρ
σοφῶν ὅτι τῶν τῶν πλοῦσιων δύραμα,
ἢ φησὶ, διατερεῖν καὶ τὸ οἰεῖται ἀξίως ἢ
ἀρετῶν ἐχέει γὰρ οἰεῖται, ὡς ἐνεκεν ἀξίως ἀρ-
χεῖν. καὶ ὡς ἐν κεφαλαίω, αἰσῆτου δουρα-
μονος ἢ τοῖς ὅ πλούσιος ὅτι. διαφέρει δὲ
τοῖς νεοσὶ κεντιμώρον, καὶ τοῖς πάλαι, τὰ
ἢ τῶν, τὰ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαιλότερον
τὰ καὶ ἔχει τῶν νεοπλοῦσιων ὡς περὶ γὰρ ἀπελευσία πλούτου ὅτι τὸ νεοπλοῦτον εἶναι.

A modi accidunt hominibus, deinceps ex-
plicemus. Ac nobilitatis quidem mores
sunt, honoris cupiditatem esse eum, qui
possederit ipsum. Omnes enim, cum ali-
quid addit, id accumulare soliti sunt. Nobili-
tas verò dignitas quaedam maiorum est;
Et procliuem esse ad contemnendum si-
miles maioribus ipsorum, quia hæc remota
magis quam propinqua, honoratiora sunt,
& ad gloriam idonea. Est autem no-
bile ex generis virtute. Generosum verò
ex eo ut non deficiat à natura. Id quod
plerunquam non accidit nobilibus, sed sunt
multi abiecti. Proventus enim est etiam
in generibus virorum, ut in iis, quæ in a-
genio oriuntur. Nonnunquam si sit bonum
genus, exoriuntur ad aliquod tempus viri
eximij: & deinde rursus retrofertur. De-
ficiunt verò bono ingenio prædita gene-
ra ad infaniores mores, ut qui ab Alcibi-
ade, & à Dionysio superiore. Stabili verò
ingenio prædita, ad fœcordiam, ut qui à
Cimone, & Pericle, & Socrate.

CAPVT XVI.

Diuitias qui consequantur mores, in-
promptu est videre omnibus. Con-
tumeliosi enim sunt. Et contumaces, per-
petentes, à possessione diuitiarum. Quasi
enim habeant omnia bona, sic affecti
sunt. Nam diuitiæ tanquam præcium quod-
dam sunt æstimationis aliorum. Quare
videntur omnia venalia esse ipsorum. Et
delicati. Et arrogantes. Delicati quidem
propter delicias, & ostentationem felici-
tatis. Arrogantes verò, & elati, & pro-
pterea quòd omnes soliti sunt versari in
eo, quod amatur, & suspicitur ab ipsis: &
quia existimant æmulari alios, quæ etiam
ipsi. Simul autem, & merito sic affecti sunt,
quia multi indigent habentium. vnde &
illud à Simonide dictum est, de sapienti-
bus & diuitibus apud coniugem Hiero-
nis interrogantem, utrum eueniret me-
lius, ut quis esset diues, an sapiens. Ut di-
ues sit, inquit. Sapientes enim se videre in
diuitum foribus dixit. Et quia putant se di-
nos esse, qui imperent. Se enim habere
putant ea, quorum causa dignum est im-
perare. Et ut summam dicam, demeritis
felicis mores diuitiæ efficiunt. Differunt
autem in iis, qui nuper possederunt, &
in iis qui à maioribus acceperunt, ipsi mo-
res: eò quòd omnia magis, & peiora ma-
la habent nisi diuites: nam quasi impo-
sita diuitiatum est, nouum diuitem esse.